



EVANGÉLIUMI HIRNÖK

Official Organ of the
Hungarian Baptist
Union of America

GOSPEL MESSENGER

JÉZUS MONDÁ: "De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogányok között." (Márk 13:10.)

Az Amerikai Magyar
Baptista Szövetség
hivatalos tudósítója

Without the Book

THE SCHOOLS of Colonial days in America and for decades afterwards were Bible centered. Some used the Bible for a reading book. Others had selections from it in the English readers. It is no wonder that the fear of God and respect for humanity and human liberties were upon the people.

Now we have in this land only one half of the people in any way religiously connected. We may assume that among the non-religious people God's Word is little read or known. Of the nominal Christian people, nearly one third are Catholics, very few of whom read the Bible. Of the 45,000,000 Protestant church members, less than half attend Sunday school or any church services regularly, and probably three fourths have no reading of the Word in their homes in family worship or at private devotions. So we are in the midst of a generation of people ignorant of God's Word.

Abraham Lincoln was a very symbol of the America of three generations ago. He was a hater of injustice, an example of personal achievement, a model of integrity, and a master and writer of pure and expressive English. Hamilton Wright Mabie has well shown Lincoln's debt to the Bible:

These sixty-six books emancipated him at once from the harsh and narrow conditions in which he was born; they set him in the great currents of human life; they brought before him the highest ideals of human character; and above all, for the purposes of education, they presented to his imagination the loftiest examples of human speech.

It is quite impossible to have the present ignorance of this Book and at the

same time a Christian civilization. This nation is drifting toward paganism — a paganism of amazing inventions, material achievements, creature comforts — liquor-soaked and crime-ridden. What will the harvest be? — (W. EXAM.)

Mi lesz, testvéreim?

Az aggmenházi szobák berendezésének ügyében egy pár cikk már megjelent lapunkban s még idáig nagyon kevesen hallották meg felhívásunkat. Hlinka Testvéreink Chicagóban 1, a garyi Nőegyesület 1, Cleveland Egyesült Nőegyesület 2, és föltételesen a Nőszövetség 4 személy részére rendeznek be szobákat. Idáig más senki nem adott választ. Talán azért mert elkerülte a figyelmet. Kérjük a gyűl., egyeseket és az egyesületeket, komolyan foglalkozzanak a fontos ügygel, mert Isten segítségével egy hónapon belül be kell költözni az új házba. NE TÁMASZKODJUNK A RRA, HOGY CSAK MOST HOZTUK ÖSSZE A 25 EZER DOLLÁRT, MERT ABBÓL CSAK 35% JUTOTT AZ AGGMENHÁZNAK. AZ PEDIG SZÜKSÉGES A NAGY HÁZ UJJÁÉPÍTÉSÉRE.

Az aggmenházi szobák berendezésére adományozott pénzt kérjük az Aggmenház pénztárosához, Rev. Vér Ferencz testvérhez, 818 N. Broadway, Dayton, Ohio beküldeni.

AZ EVANGÉLIUMI HIRNÖK mindezt megtesz azért, hogy az olvasó óhaját kielégítse. Vajjon megtesze az olvasó is mindent azért, hogy az EVANGÉLIUMI HIRNÖK szent céljait elősegítse?

A MEGTALÁLT KINCS

EGY UTAZÓÜGYNÖK beszélt el a következőket. Amint kint, a gazdálkodó népek közt járt egy meleg, nyári nap délutánján, nagyon megfázott s gondolta magában, bétér a közelben levő kis házikóba és kér vizet annak lakóitól. Amint eljutott a belső ajtóig, hall kegyetlen kiabálást, férfi- és nőhangon. Illedelmesen kopogtatott többször az ajtón, de a belső láрма miatt, nem hallották. Majd bátorságot vett magának és benyitotta az ajtót s nyomban bocsánatot is kért érte. Majd látta, hogy a házassélek éles szóváltással illetik egymást. Három kisgyermek pedig remegve, összebujva állt a szoba egyik sarkában és figyel minden mozdulatot. Az idegen azt a benyomást nyerte, hogy ez a ház valóságos pokol. De a lakás minden részéről meg lehetett állapítani azt, hogy a család nagyon szegényesen, sok nélkülözések között él.

Miután a vándor vizet kapott és kissé megbarátkozott, — gyengéd hangon kérdezte tőlük: Mégis, tulajdonképpen mi a baj? Miért kell ennek a szép családnak ilyen boldogtalan életet élni? Erre az apa eképpen felelt: "Kedves barátom, borzasztó nehéz az élet, tele van minden nehézséggel, küzdelemmel és bajjal. A szegényember hiába kezd akármibe, semmi sem sikerül, minden ellene dolgozik."

Azonban az ügynök, míg lassan itta a vizet, megpillantott a szoba egyik sarkában levő polcon, egy szép családi bibliát s mielőtt elment volna, a fejével bólintva, ezt a megjegyzést tette: "Én tudom, mire

van önöknek szükségük. Önök ottan egy igennagy kincsnek vannak a birtokában, ha azt valahogyan megtudnák találni.” Ezzel ott hagyta őket.

Az érdekes beszéd mind a két félnek szeget ütött a fejébe s gondolkodtak az említett kincs felett. Először csak viccnek vették az egészet, de később mégiscsak elkezdtek cselekedni. Mikor az asszony kiment tűzrevaló fát készíteni az udvarra, férje elkezdett abban a sarokban kutatni a kincs után, amely felé az ügynök, fejével intett. Majd, amikor a férj elment hazulról, az anyja kereste szorgalmasan. Végre annyira mentek, hogy a ház padlóját is felszedték, hogy megtalálják a rejtett kincset, de mind hiába. Nem találtak semmit. Ugy tűnt fel előttük, mennél tovább keresik, annál misztikusabb az egész dolog. Szerettek volna az idegennel még egyszer találkozni s bővebb információt szerezni felőle. Mivel olyan feladott állapotban voltak, még csak a nevét sem kérdezték meg. Azonban a szegénység és szükség egyre növekedett a családban, ami több félreértést és civakodást hozott a házasközé.

Egy napon, amint a feleség magánosan van a szobában, még mindig azon tűnődik, amit az ügynök mondott. Hol is lehet lakásukban az a nagy kincs? Ha valamiképpen meg tudnák találni, milyen jó volna, majdnem elviselhetetlen szegénységükben. Amint a sarokra szegezte tekintetét, megakadt szemé a családi nagy biblián, amit édesanyjától örökölt. Gondolta magában: hátha annak lapjai között van pénz elrejtve. Amint sikertelenül forgatta annak lapjait, arra is gondolt: lehet ennek a régi bibliának valami rendkívüli értéke is, a múzeum részére. Erre-arra forgatta kedvetlenül lapjait, amidőn egyszer a szeme megakadt ezen a bibliai versen: “Jobb nékem a te szádnak törvénye, sokezer arany, ezüst pénznél.” (Zsolt. 119:72.)

Az ígék mélyen a szívébe vésődtek s közben valami rendkívüli világosságot látott s örömmel felkiált: “Óh, ez kell, hogy legyen az a kincs, amelyről ama idegen beszélt

és, amit már régebb időn át keresünk!” Könnye észrevétlenül kicsordult és a biblia lapjára hullott. Ez időtől kezdve, a férje tudta nélkül, — miután az elment hazulról, — mindennap olvasott a bibliából és gyermekeit tanította imádkozni.

Az apa nagyon boszusan jött haza az egyik napon s a feleség, a szokásos indulatos kiabálás helyett, nyájas szavakkal köszöntötte és ilyen megjegyzést tett: “Kedves férjem, vétkeztünk a mi teremő Istenünk ellen igensokat. Mi vagyunk csak cikai nyomoruságos családi életünknek, senki más. Nekünk más életet kell kezdenünk, Isten akarata szerintit.”

A férj merev tekintettel és csodálkozással figyelte felesége beszélő ajakát s végre megszólalt: — “Mi történt veled? Miért beszélsz te így? Egészen elment az eszed?”

A nő felelet helyett elővette a nagy bibliát és könnyes szemekkel, zokogva mondotta: “Itt van az a kincs, amit már régen keresünk. Én megtaláltam.”

A férj szíve is megindult, mikor neje felolvasta az említett bibliai verset s annyira megtetszett neki a biblia, hogy ez időtől kezdve, ő olvasta az asztalnál mindennap a családnak azt és együtt imádkoztak.

Majd telt-múlt az idő. Egy és fél év múlva, az ügynök ismét azon a vidéken járt s látva a kis házikót, azt gondolta magában, betér oda, régi ismerőseit meglátogatni. Amint belépett az ajtón, hirtelen azt hitte, nem is jóhelyen jár. Nem tudott hamarosan ráismerni a lakásra sem, a lakóira sem. Olyan óriási változás ment ott végbe. A házasközé arcáról meglepődés és menynei boldogság tündökölt le. A lakásban a rend, tisztaság uralkodott. A gyermekek együtt, megértésben, szeretetben játszottak a szoba padlóján.

Mikor az idegen érdeklődött — hogy létük felől, az asszony sirásra fakadva mondotta: “Óh, köszönöm, nagyon köszönöm a multkori jótanácsát. Hosszas keresés után, megtaláltuk az ön által említett nagy kincset s azóta békesség, szeretet és menynei boldogság lakozik szí-

vünkben és otthonunkban.” Az utazóügynök készséggel osztozott a család boldogságában s ez időtől, a legjobb barátok és lelkítetvérei lettek egymásnak.

Igen, megtalálták az életnek igazi kincsét, amely képes, nemcsak egy családot, hanem az egész föld népét is boldoggá tenni. (G.)

KÉTSZER AD, AKI HAMAR AD!

TESTVÉR! Adtál-e már néhány dollárt az óhazai segélyakcióra?

Megtakarítod-e jó állapotban levő használt ruhádat, cipőidet és alsóneműidet, mik neked már nem kellene?

Odaát nagy szükség van mindegre!

Rémséges a ruha-, cipő-, alsónemű-, eleség-, orvosság- és tüzelőhiány odaát!

Szegény Magyarország szegény polgársága szörnyű nyomorban tengődve, szívszorogva várja tőlünk a segítséget.

Ne forduljunk el szívtelenül, saját szenvedő véreinktől. Segítsünk rajtuk!

Minden gyülekezet és minden egyén, haladéktalanul nyissa meg a szívet és pénztárcáját. Adjunk!

Adjunk azonnal!

Adjunk bőkezűen!

Adjunk mindnyájan!

Csak úgy áld meg minket a jószágos Isten, ha adunk...

Adjunk!

Enyhítsük a nagy inséget. Kötözzük be a sajgó sebeket. Varázsoljunk egy kis meleget a sok-sok fűtetlen, kietlen magyar otthonba. Töröljük le a könnyeket és vigasztaljuk meg a szerencsétlen szenvedőket — őszinte részvétellel — a Krisztus nevében.

Igy könyörög néktek a nyomorogók nevében,

szerető testvéretek az Urban:

Dr. Buday-Gruber Károly
konvenciói megbízott

CIMVÁLTOZÁS

Munkaföld változtatás okából — TATTER Vilmos t. új címe: 656 West 118th St. Chicago, Ill.

AZ EMBER EGYSZER MEGHAL

“Elvégzett dolog, hogy az emberek egyszer meghaljanak, azután pedig ítélet lesz.” (Zsid. 9:27.)

PRÉDIKÁTORI működésem elején, különösen fontossá tettem a betegek látogatását. Ennélfogva, volt alkalmam sok haldokló ágyánál megfordulni s szerzett tapasztalataimból, némelyek tanulságára, elmondok néhányat. Ezért, a kedves olvasót meghívom, kövessen engem három haldokló beteg ágyához, akik részemre, feledhetetlenek maradnak örökre. Mivel az események 40 évvel ezelőtt történtek, így nékem mostmár, szabad azokról beszélnem. Meglátogattam egy gazdag földbirtokost, aki nagyon szenvedett. Másként szorgalmas, takarékos, értelmes ember, a községnek leghüségesebb templomlátogatója, az egyháztanács tiszteletben álló tagja volt. Elégjól bent volt már a 70-ik évében. Többek közt, szükségesnek láttam vele lelkiállapotáról is beszélni. Kérdeztem: — “Készen van-e, ha az Ur hívja, menni az örökkévalóságba?” Erre ő bizonytalan, beteges hangon, így válaszolt: “Tudja, prédikátor ur, azt gondolom, hogy az embernek úgy vége van, mint a tehénnek, — mert, ha a tehén megdöglik, nincs többé és, ha az ember meghal, az is oda van. Egy további élet nincsen.”

Mikor ezeket hallottam, nem akartam hinni füleimnek. Ezt mondaná nékem ez a kedves, idős földmives, szorgalmas templomjáró? Ez mégis különös. Hogy meglepetésben mit válaszoltam néki, arra most nem emlékszem; mindenesetre, valami komolyat mondhattam. Annyit tudok, hogy mélyen megilletődve mentem el a háztól.

Ugy egy héttel később, megállt lakásom előtt a beteg kocsija és kiugrott belőle a család egyik tagja. És beszaladt hozzám ezen szavakkal: “Gyorsan jöjjön a házunkhoz, mert apánk halálán van és Urvasorát akar venni.” — Elmentem s nyomban, mindenkit kiküldtem a szobából. Majd az ágy szélére ülve, kérdeztem a betegtől: “Emlékszik-e még legutóbbi beszélgetésünkre?”

Tudja-e, mit mondott akkor, hogy nincs a halál után az életnek folytatása. Nincs örökkévalóság. Így vélekedik-e még ma is?” Ekkor a haldokló, minden erejét összeszedve, felkiáltott: “Van egy igazi élő Isten! Segítsen, prédikátor ur, segítsen most nékem!”

Órákon át az ágya mellett időzve, törekedtem segíteni néki. Felmutattam az ítélet komolyságát s feltártam előtte a kegyelem édes vigaszát. Hiába! Miután hazamentem, lelkemben úgy éreztem, hogy minden későn volt. Ő már nem tudta az üzenetet, szegény lelke részére, megérteni. Gyorsan meghalt.

Aki e sorokat olvassa, készen van-e a halálra? Szeretettel kérem, saját lelke üdvössége érdekében, ezt a lapot ne tegye le annélkül, — hogy komolyan el ne határozza magában ezt: — Egy napot, egy órát, sőt még egy percet sem akarok tovább e bizonytalan életben, Isten kegyelme nélkül élni.

A MÁSODIK eset, egy nagyközségben történt, szintén jobbmódu, fiatal házaspár otthonában, kikről igazán, még az ellenségeik sem mondhattak semmi rosszat. Gyermekük is voltak szép számban. Mivel látogatásom előre be lett jelentve, vártak engem. A gyermekek mind tiszták; vasárnapi öltözetben

FELHIVÁS a csillagos anyákhoz!

Mult évben már egyszer közölték felhívásomat. Most, hogy a háboru befejeződött, már minden anya megírhatja, hány fia vagy leánya szolgált a hadseregben. Könyvem, melyben az anyák nevét szeretném megörökíteni, nem a háborut fogja dicsérni, hanem ellenkezőleg egy eljövendő békének szeretném a magjait hinteni. Kérem a prédikátorokat, vagy egyleti vezetőket, küldjék el az édesanyák nevét, megjelölve katona gyermekeik számát. Ez a könyv akkor lesz értékes, ha minél több magyar származású anya neve fel lesz tüntetve.

Levelüket címezzék hozzám:

Mrs. M. Dudás
1955 N. Beachwood Dr.
Hollywood 28, California

voltak. Az asztal fehér terítőjén fektetve az imakönyv, énekeskönyv és a biblia. Első tekintetre lehetett érezni, hogy kellemes hangulat van. Nem is volt nehéz lelki dolgokról beszélni. Így, bátran megkérdeztem a házi asszonyt, hogy biztos-e lelkének üdvösségében? Erre a fiatal anya, könnyekre fakadva, így felelt: “Nem, én nem vagyok biztos az üdvösségem felől. Hiszen Istennek parancsát annyiszor megtörtem, áthágtam. Ugy érzem, én egy elveszett lélek vagyok!”

A mama körül levő gyermekek, mintegy félve hallgatták anyjuknak ezt a nyilatkozatát. A férj pedig, szótlanul ült a széken. Majd az anya elkezdett zokogni. Én pedig, bensőmben örültem, mert szemeimmel láttam egy bűnös léleknek Istenhez való közeledését. Ilyen jelenetet nagyon ritkán lehet látni, mert az emberek ahelyett, hogy Isten előtt megaláznák magukat, inkább alkudoznak magukkal.

Csodálatos, hogy a keresztről szóló evangélium, mennyire hat egyesekre. Olyan, mint a gyógybalzsam az eleven sebre. Milyen üdvöszomjában fogadja azt be, aki előtt a bűne bűn lett. A házat lelki megelégedéssel hagytam el, mert az Ur segítségemre volt egy kedves léleknek, az üdvösséghez való vezetéseben.

Egypár nappal később, ezen fiatal asszonynak, akit néhány nap előtt virágzó erőben, egészségben láttam, — most halálos ágyához hívtam. Mikor oda értem, már nem tudott beszélni, de azért megkérdeztem, fél-e meghalni, fél-e az örökkévalóságtól? Felelet helyett, mosolygó tekintettel és ragyogó szemekkel nézett rám, amiből megértettem lelkinyugalmát és boldogságát, amely szívében honolt. Milyen dicső dolog is az, ha az Ur igazán a szívben lakik.

Még ottlétem alatt, hazahívta az Ur szolgálóleányát. Ő pedig, örömmel ment. Utban hazafelé, örvendeztem afelett, hogy az Ur még idejében küldött ezen lélekhez. Ha tudtam valaha, de most bizonyos voltam benne, hogy az Ur ezen léleknek kegyelmet adott.

(Folytatjuk.)

Evangeliumi Hírnök**GOSPEL MESSENGER**

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
7 East Buchtel Ave. Akron, O.

Megjelenik havonta kétszer

Felelős szerkesztő—Editor-in-Chief
Rev. Adalbert M. Petre
955 Merrill Ave. Lincoln Park, 25
DETROIT, Mich.

Társszerkesztő — Assistant Editor:
Rev. Gabriel Petre
350 Austin St. — Buffalo 7., N. Y.

Entered as second class matter at the
Postoffice of Akron, Ohio, under the
Act of March 3, 1879.

Accepted for mailing at the special
rate of postage as provided in Section
1103, Act of October 3, 1917.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre: \$2.00 Félévre: \$1.00

SUBSCRIPTION FEE:

\$2.00 per year \$1.00 per half year

**KÉSZSÉGES SZÍV.**

DÁVID király egyik imájában, többek közt, ezt mondja az Urnak: "Kész az én szívem, óh Isten! — kész az én szívem; éneklek ezért és dicséretet mondok." — (Zsolt. 57:8.) — Ezen kifejezésben anynyi jóindulat, háládatosság, szeretet, áldozatkészség, reménység, hit és rendíthetetlen bizalom nyilvánul meg, hogy nem tudni számát. Ugyanakkor az olvasót is serkenti nagyobb lelki komolyságra és ezen jó példának követésére.

Ezt azután mondotta, miután Nátán próféta, példázat által feltárta bűnének nagyságát s mélyen megalázkodva így imádkozott: "Teremts bennem tiszta szívet óh Isten és az erős lelket ujtss meg énbennem." Szívét, noha a bűn összezúzta, tönkretette, azonban az ő sok könyörgését, bűnbánatát, Isten kedvesen vette s beteg szívét meggyógyította. Mostmár újból kész van szívének hajléka. Kész van és alkalmas Isten szent lelkének nála való tartózkodásra, lakozásra. Egy ilyen meg-

tiszteltetésre nem lehet más szív alkalmas, csak egy teljesen ép szív, amely le tud mondani önmagáról az Urért és szent akarataért.

Ő éppen úgy, mint a jó szomszédnak nem tud olyan sürgős munkája lenni, — hogy barátjának a szükségben, szolgálata ne lehessen. Egy ilyentől meg is kérték, hogyan tud fogatával ennyi embernek segíteni? Felelete ez volt: "Mikor va akinek szüksége van az én segítségemre, saját munkámat elteszem holnapra és ma segítek annak. Dávid királynak szintén kész volt a szíve arra, hogy minden önértékét félretegyje s az Urét helyezze előtérbe.

Mostmá: kész volt a szíve újból ellentállni a Sátán minden kísértésének. Kész felvenni a harcot az ellenség minden támadásával szemben. Ugy néz ki, mint jól felfegyverzett hadsereg, készenlétben várja az ellenség támadását. Az ő legbiztosabb fegyvere, a szívében elrejtett Ige volt és az ő őszintesége. Miként Jézus a pusztában, az Igével legyőzte az ördög minden kísértését, így a zsolotárírónak is van reménysége Isten által. Mintha itten, más szavakban, ezt mondaná: Kész vagyok Uram a védekezésre, mostmár rám engedheted a kísértőt!

Isten szent nevének dicséretére is kész volt a király. Minden kínálkozó alkalmat örömmel ragadott meg. Ha teljesen el volt zárva az istenházától, könnyhullatással fejezte ki, lelkének aziránti vágyát. Még csak a templom küszöbén is jobban érezte magát, mint másutt. S ha pedig az a privilégium jutott osztályrészéül, hogy örvendező sokasággal, ott lehetett az Istenházában, bizonyosan kivette részét az éneklésből és imából örömmel. Óh, testvéreim, kik az imaórákon némák vagytok s az istentiszteleten nem énekeltek, — vegyetek példát Dávid életéből, ki ketős hangsúllyal mondja: "Kész az én szívem, óh Isten!"

Ha nincs az imaórán imaszavad, akkor lelkileg, még mindig vak és süket vagy. Nem látod kezének munkáját és nagyságának dicsőségét. Nem hallod az Univerzum bizonyágtételét sem, amely összhangban, elég hangosan mondja: "Ő teremtetett és tart fenn minket!"

VALLÁS ÜLDÖZÉS.

A NEW YORK TIMES napilap szept. 5-ki számában, közölte le azt a szomorú tény, hogy Mexikóban a római katolikus

püspök, névszerint, Luis Martinez, rendeletet bocsátott ki, hogy akadályozzák meg a protestáns egyházak terjeszkedését és — ebből valószínűsítős vallásháború keletkezett. Hat héten belül, nyolc nyilvános támadást intéztek a liberális katolikusok a protestánsok ellen, az ország különböző részein. A tüntetés verekedésé fajult, majd protestáns tempomokat gyújtottak fel s keményen megfenyegették ezeket az egyházakat, hogy ha nem költöznek ki az országból, még rosszabb lesz a dolguk. A katolikusokat, ezen gonosz munkában, egy helybeli hetilap, a "La Nacion" is támogatja. A lázadó tömegek élén, a legtöbb esetben, katolikus papok állottak. Most aztán a protestáns egyházak küldöttséget küldtek a köztársaság elnökéhez, Manuel Avila Camachóhoz és a Procurator of Justice-hez s imádkozással várják a fejleményeket. Imádkozunk mi is üldözött testvéreinkért.

At a prayer meeting, a man once offered this petition—"O, Lord, give me a giant's faith!" But after a pause he cried, "No, Lord, don't! Give me a child's faith."

60,000**árva magyar gyermek
gyámszülőt keres**

Apátlan, anyátlan, árva magyar gyermekek apát keresnek, anyát az édesanyjuk helyett. Gyámszülőket.

A magyar népjóléti miniszter jelel, hogy

Havi 3 dollár

Magyarországon ma hajlékot, élelmet és ruhát biztosít egy árva gyermek számára — cipő nélkül, mert cipő NINCS Magyarországon.

Hatvan ezer árva magyar gyermek egészsége, jövője, — élete függ attól, hogy

gyámszülőket

találjunk számukra, akik hajlandók értük legalább EGY éven át havi 3 dollárt és évi egypár cipőt fizetni. Ennyit és semmi többet.

Hatvan ezer árva magyar gyermek éhesen, fázva, hajléktalanul várja amerikai gyámszülői jelentkezését — egyházak, szervezetek és fiókjaik, egyletek, női körök, és jólelkű magánosok részéről.

VELÜNK MI LESZ, TESTVÉR?

"Mentsétek meg a magyar gyermekeket" jelszó alatt megindult a Segélyakció országos kampánya. — Vegye ki részét minden magyar e magasztos munkából!

Az Amerikai Magyar Segélyakció hatalmas méretű kampányt indított a magyar gyermekek megmentésére. A kampány célja: magyar- és nem magyar származású amerikaiaktól pénz- és természetbeni adományt, elsősorban ruhát, cipőt, tápszert, ágyneműt és csecsemő-kelengyét gyűjteni és azt, lehető leggyorsabban, Magyarországra küldeni. A Segélyakció kiáltványát, teljes egészében közöljük:

HARRY S. TRUMAN elnök üzeni:

A háborút a harctereken megnyertük, de az éhség, járványok és betegség elleni háborút csak most kezdjük el.

A különböző segélymozgalmak nagy és különleges feladatok megoldására vállalkoztak és nélkülözhetetlenül fontosak.

Amerika népe rajtuk keresztül adhat legvilágosabban kifejezést intelligens rokonszenvének és cselekvő gondoskodásának, hogy minden derék férfi és nő segítségével és az Isten áldásával igazság és könnyörület érvényesüljön a világon.

MOLNÁR Erik, magyar népjóléti miniszter írja az Amerikai Magyar Segélyakciónak:

Magyarországon 200,000 az árvák száma. 60,000 árva számára, amerikai gyám-szülot keresünk.

Egy árva gyermek hajlékkal, élelemmel és ruhával való ellátása, havi 3 dollárba kerül, — cipő nélkül. Cipő nincs Magyarországon.

400,000 gyermek angolkórban szenved. 17,000 gyermeket tüdővész sorvaszt.

Csecsemők számára kelengyét, szülőanyáknak ruhát, takarót, tejport kérünk. Tejport és szappant, minden mennyiségben. Nagy a szükség ruhára, cipőre. Magyarországról eltűnt az ágyhuzat és takaró; küldjétek az árvaházak, gyermekotthonok számára!

200,000 ÁRVA GYERMEK

maradt vissza, mire a háboru fürgetege elvonult Magyarország felett, — jelenti a magyar népjóléti miniszter. Kétszáz-ezer éhes, lerongyolt árváról kell gondoskodnia a koldus magyar népnek.

Otthont kell adni kétszáz ezer ártatlannul kiveret, zsenge magyar életnek. Ruhát

a testükre, táplálékot, friss vért az ereikbe, reményt és bizalmat a lelkükbe önmaguk, a hazájuk és jövőjük iránt.

Gazdag Amerika boldog magyarjai felé kétszáz ezer vérünkbből szakadt árva vértelen ajka rebegi:

"Velünk mi lesz, Testvér? . . .

400,000 ANGOLKÓROS

beteggé éheztetett magyar gyermek megtört testét-lelkét kell újra egyenessé, erőssé tenni, — üzeni tovább a népjóléti miniszter. Tejport, vitamint, táperőben gazdag élelmiszert kér a magyar nemzet reménysége, jövőjének biztosítója, a magyar gyermek. Egy darab szappant, — egy pár cipőt . . .

Tőlünk vár segítséget négyszáz ezer angolkóros magyar gyermek. Rajtunk kívül, nincs senkije, akinek elsírhathná, hogy

"Velünk mi lesz, Testvér?

17,000 TÜDŐVÉSZES

gyermek sorvad Magyarországon, — szanatórium, üdülő nélkül, — gyógyszer, tápszert, meleg takaró és ruha nélkül.

A lázas, könnybenuszó szemekben a gyógyulás és élet reménye ég, mikor felénk néz:

"Velünk mi lesz, Testvér? . . .

CSECSEMŐK, SZULÓ ANYÁK

— nincs hová fektetni, nincs hol ápolni nincs mibe öltöztetni őket. Magyarországról eltűnt az ágynemű, ágyhuzat, takaró. Az újszülöttet nincs mibe pólyálni. A kisderek életét kioltja az első hideg szél . . .

Amerikai magyar asszonyok: küldjétek baby kelengyét, ágyhuzatot, takarót szerencsétlen asszonytestvéreiteknek!

Varrjátok, adjátok, Segítsetek! Ez legyen a válaszotok, ha rátok csodálkoznak az ártatlan, kérdő magyar gyermek szemek:

"VELÜNK MI LESZ, TESTVÉR? . . .

JELENTÉS

a nők konvenciójáról.

Tudom, nagyon sokan gondolkoztak már afelől, miután kedves Evangéliumi Hirnökünket kezükbe vették, hogy vajjon mi történt. a női konvenciónk jelentésével? Tudatosan halasztottam el és pedig azért, mert november hava a HÁLAADÁS hónapja, amit nyomon követ a SZERETET hava.

Örömmel jelentjük, hogy New Brunswickon nagyon áldásos konvenciónk volt. Több fontos ügygel foglalkoztunk és többirányu határozatokat hoztunk. Ezek, persze csak akkor juthatnak érvényre, és Isten Országa előhaladására, ha az Ur segítségével, el is lesznek végezve.

Két nagyobb cölögről akarok itt megemlékezni s arra kedveseim figyelmét felhívni. Először is: konvenciónk nagyon komolyan foglalkozott Aggmenházunk szobáinak berendezésével. Ugy határoztak a női képviselők, hogy felkérjük az összes Nőegyesületeket, hogy rendezzenek be egy szobát intézetünkben. Ha a kisebb Nőegyesületek ezt nem bírnák, két kisebb egylet álljon össze s együtt butorozzák be a szobát. A nov. 1-i Evangéliumi Hirnökben főszerkesztőnk, Petre M. Adalbert testvérünk, világosan irt erről a fontos ügyről. Tessék megegyeszer elolvasni ezt a rövid cikket. Kedveseim, csak úgy tehetjük teljessé HÁLAADÁS szent ünnepét, ha a gazdagon terített asztalok mellett, megemlékeztünk az elhagyottakról, a nincstelenekről és a mi Aggmenházunkról.

A második kimagasló és nagyon fontos dolog, amivel konvenciónk komolyan foglalkozott, az óhazai magyarok, az árvák, özvegyek megsegítésének akciója volt. Ma sokezer árva, özvegy van óhazánkban, akiknek nincs eledelük, ruházatuk és megfelelő otthonuk. Ki tudja, hányan foglalkoznak a ráikkövetkező hideg télen éhenhalni, megfagyni! Ha szeretet van szívében Isten és embertársaink iránt, igyekezzünk segítségükre, amíg nem késő. Adományainkat gyűjtsük — ruhát, cipőt, pénzt, — hiszen már meg is nyílt az út, — elküldhetjük nekik segítségünket!

Öleljük magunkhoz szenvedő magyar testvéreinket s akkor leszünk igazán boldogok! Nőegyleteink, gyülekezeteinknél e rendkívüli időkben is, — mint máskor is tettétek, — vezessetek a krisztusi szeretet gyakorlásában!

New Brunswicki testvéreink és bará-

HAMULA SÁNDOR
magyar ügyvéd

Forduljon hozzá bizalommal, levélileg vagy személyesen.

604 Central Ave., East Orange, N. J.
Telefon: ORANGE 2-1717.

tainknak, ezen a helyen is köszönetemet fejezem ki a Női Konvenció nevében a szíves fogadtatásért, keresztyén szeretetért, amellyel minket, a konvenció hetében körülvettek. Mi, közöttetek, nagyon jól éreztük magunkat. Áldjon meg titeket a mi mennyei jó Atyánk!

Kedves Nőegyesületek, irásom zárom azzal a kérelemmel, hogy mindent tegyünk meg a "Krisztussal Krisztusért, az ő kicsinyeiért, azzal a tudattal, hogy amit az Ő kicsinyeivel teszünk, azt Ővele tesszük."

TAYLOR Lajosné, Női Szöv. jegyző.

MAI FIATALSÁG

Irta DUDÁSNÉ, GÓLYA Margit

MA mindenütt a fiatalságot szidják dorgálják, mert rettenetes, hogy milyen elfajultak. Vannak lelkészek, akik hétről-hétre azt prédikálják, hogy a mai gyermekek, mind a tüzes pokolba kerülnek. Az öregek ott ülnek, nagyokat bólintva, hogy milyen igazat mond. Ők nagyon jóknak képzelik magukat, mert minden vasárnap templomba, imaházba járnak. Nem tudom, hogy az idősebbeknek, akik pálcát törnek a fiatalokon, eszükbe jut-e, hogy ők nevelték a mai fiatalokat? Eszükbe jut-e, hogy az Ur előtt majd nekik kell felelni értük?

Mind az, amit a szülő tesz, mond, vagy elmulaszt, neveli, formálja a gyermek lelkét. Isten egy nagy ajándékot adott a szülő kezébe, a legnagyobbat, amit adhatott, a gyermeket.

Néhány nap előtt bejött egyik szomszédom, fiatal özvegy, háboruban esett el a férje. Ölemben volt a kislányom, együtt olvastunk, aztán imádkozott és lefektettem. Mikor a gyermekszobából visszatértem, könnyes volt a fiatal asszony szeme. Évtizedek óta gyülemlettek fel ezek a könnyek. "Tudod, hogy én soha nem emlékszem, hogy az anyám az ölébe vett, pedig úgy szerettem volna az ölébe ülni, de ha oda akartam ülni, akkor eltaszított, hogy most horgolni, vagy olvasni akar..."

Ismerem az anyát is, aki azt hiszi, hogy nálánál jobb anya nem létezik. Ezekben a könnyekben megláttam a mai fiatalság lelkét. Nem kell azt mondani, hogy csak azok

a gyermekek hitetlenek, akiknek a szülei mulatni járnak. Vannak apró mulasztások, melyek egy életen elkerülnének. Keserűséggel töltik meg a lelket és kimennek a fiatalok olyan helyre szórakozni, ahol azt hiszik, hogy szeretik őket.

Egy hívő család gyermekeivel beszélgettem, hogy van az, hogy ők nem járnak imaházba, mikor szüleik olyan buzgó tagok? Meglepő volt a felelet: "Mert a mi szüleink nem szeretnek minket és mi nem tudjuk elhinni, hogy ők szeretik Istent, ha a gyermekeiket nem szeretik."

Kérdésemre, hogy mire magyarázzák feltevésüket, még meglepőbb volt a válasz: "A prédikátor születésnapjára, pénzadományt, ajándékot és tortát adnak, de a saját gyermekük születésnapja soha nem jut eszükbe."

Egyik másik arról panaszkodik, hogy mikor nagy beteg volt, anyja nem hívott orvost. Vasárnap elment az imaházba, —mert azt soha nem mulasztotta el,—ötet egyedül hagyta és tüdőgyulladást kapott, amiből később olyan betegség lett, ami egész életére kihatott.

Fiatal nőtől kértem, hogy miért nem szereti a lelkészt?

"Nem szeretem a prédikációját, —felelte egyszerűen. — Arról beszél, hogy a mai fiatalok festik a hajukat, kitépik a szemöldöküket, puderozzák az arcukat és ezek mind a pokolba jutnak. Tessék megnézni a lelkészt, tíz évvel ezelőtt hófehér volt a haja, most mióta ide jött már fekete . . . a bajuszát rövidre stucolja, mindennap borotválkozik és utána bepuderozza az arcát . . . Miért cicomázhatja ő magát, miért akar fiatalnak látszani, mikor régen benne van a korban?"

A mai fiatalságnak éles esze, jó meglátó képessége van. Sok dolgot tanulnak az iskolába, amiről a szülő soha nem hallott. Dolgozatokat írnak, a véleményükről, bírálatukról. Elsősorban a családi életet szemlélik, aztán a lelkészt. Krisztus nagy parancsolata a szeretet. A gyermek szülőitől várja a szeretetet és joggal. Ebben a szeretetben tudja megérteni Isten szeretetét. Ha nem találja meg a szülői házban, hitetlen lesz.

Misszióra, külmiszióra adakoznak, akkor, mikor saját gyermeküket elhanyagolják és evvel kítaszítják őket a világba. Minden anya misszionárusnő a saját otthonában. Akár milyen egyszerű is az otthon, legyen az mindég tiszta, hogy a gyermekek jól érezzék magukat. Legyen a szülőnek ideje minden nap a gyermekét az ölébe venni, érdekelje a gyermek munkája, dicsérje meg, ha valami jót tett, ne csak folyton dorgálja, ha hibát követett el.

Szerezzenek kis meglepetéseket a születések napján, hogy a gyermek érezze, mennyire örültek, hogy ő világra jött. Milyen boldogok, hogy Isten elküldte őket és nekik küldte el. Ebben a szülői szeretetben élhetjük Isten szeretetét. "Szeressétek egymást, ahogy én szeretlek titeket . . . Hogy szerethetitek Istent, ha egymást nem szeretitek . . ." Tegyük hozzá: Hogy szerethetik a szülők Istent, ha a gyermekeiket elhanyagolják.

Vannak szülők, akik azért nevelnek gyermeket, hogy öregségükre legyen kire támaszkodni. Csodálatos, hogy mióta járni tudok, rengeteg prédikációt hallottam, de van egy vers a Bibliában, amiről még nem hallottam prédikálni: II. Korinth. 12. rész 14. vers: "Mert nem a gyermekek tartoznak kincseket gyűjteni a szülőknek, hanem a szülők a gyermekeknek."

Nem tudom, hogy képzelik el a szülők a mennyei boldogságot, ha gyermekeik, melyek Isten legnagyobb ajándékai, a kárhozatba jutnak? Mielőtt pálcát törnénk a mai fiatalságon, gondoljuk meg, hogy ezeket a mai szülők nevelték.

"ÉHEZTEM ÉS ENNEM ADTATOK"

AZ ÜNNEPEK ALKALMAIBÓL EMLÉKEZZÜNK MEG ÖREG TESTVÉREINKRŐL, KIK A WATERVLIIETI AGGMENHÁZBAN LAKNAK. A TERMÉSZETBENI ADOMÁNYOKAT KÜLDJÜK AZ — AGGMENHÁZ IGAZGATÓJÁNAK CÍMÉRE, — A PÉNZT PEDIG PÉNZTÁROSUNKNAK, VÉR FERENC TESTVÉRENEK. — "AMIT EGGYEL CSELEKESZTEK AZ ÉN KICSINYEIM KÖZÜL, ÉN VELEM CSELEKEDTÉTEK AZT" — MONDOTTA AZ ÉRTÜNK SZENVEDŐ KRISZTUS.

MISSZIÓ-MEZŐKRŐL

TEMLOM MEGNYITÁS CARTERETEN.

SZEPTEMBER 22-ÉN, kedves és felejthetetlen napjuk volt cartereti (N. J.) testvéreinknek, amikor teljesen átrenovált szép templomukat ujonnan adhatták át szent céljainak.

Révész László testvér, a gyülekezet jelenlegi lelkivezéře, — aki kedves családjával immáron, — 13 hónap óta szolgálja a gyülekezetet. Megérkezésének idejében, az Ur háza roppant elhanyagolt állapotban volt. Igen nehéz volt ilyen házba hívogatni az üdvözlő lelkeket s imádni a jó Istent. Hozzá fogtunk imádkozni és dolgozni s hála legyen az Istennek, 11 hónap alatt sikerült az Ur háza ujonnan építésére HÁROMEZER dollárt összegyűjteni s ezzel az Ur házat kívül belül rendbehozni.

A megnyitási ünnepélyre meghívtuk keleti gyülekezeteinket s azoknak tagjai és lelkipásztorai közül többen megjelentek. Az ünnepi vacsora mellett, a programot Kinda Sándor perth ambói prédikátor vezette, aki néhány vendéget felkért üdvözlőleik átadására. Mr. F. G. Greiner, Woodbridge polgármestere, Rev. L. O. Lorence, helybeli methodista lelkész, Dr. R. B. Deer, a N. J. állami baptista főtitkár és Szakács Ferenc, a garfieldi gyűl. diakónusa, üdvözlötték az ünneplő gyülekezetet.

Az ünnepi istentiszteleten, — amely fél 8-kor vette kezdetét, — dr. Deer állami főtitkár és Tatter Vilmos prédikátor nyitották meg a virágokkal gazdagon felékesített templom főajtóját. A gyülekezeti énekek "Oh, mi szép Istennek hájléka" című éneke mellett, foglalta el helyét a szépszámú gyülekezet és vendégsereg. Ünnepi szónokok voltak, amerikai részről: dr. R. B. Deer és magyar részről: Gázi István trentoni prédikátor. A gyülekezet pásztorán kívül, még négy prédikátor segédkezett: Kovács Miklós, bethlehemi, Pa.; Stumpf Lajos, garfieldi, N. J.; Tatter Vilmos akkor még new yorki, már chicagói és Major Mihály new brunswicki N. J. prédikátorok. Az ünnepi istentiszteletet Major Mihály prédikátor vezette.

Miután Major t. méltatta a gyülekezet, erejefölötti áldozatos munkáját, — felál-

lásra szolitotta fel a legnagyobb munkát végzett testvéreket: Yanovics Györgyöt, ki a festésben végzett nagyszerű munkát és a neki segédkezett Bergács Jánost, ifj. Yovenevitz Györgyöt, Bacza Jánost és Zalyi Jánost. Ezeket a testvéreinket a gyülekezet megajándékozta egy-egy 50-dolláros bonddal. Miután a bondokat köszönettel átvették, nyomban a gyülekezetnek ajándékozták, amit a gyülekezet köszönettel fogadott. Gombár t. nő pedig a gyülekezet pásztorának nyújtott át ünnepélyesen egy pénzes-borítékot, a Nőegyesület nevében s azzal köszönték meg Révész préd. tv. fáradozását a nagy munkában.

A cartereti gyülekezet ezuttal is megköszöni az ünnepélyen megjelent testvériség áldozatát. Kivánjuk Urunk áldását értékes helyi munkájukra!

Egy jelenvolt.

CARTERET, N. J.

GYÁSZJELENTÉS. — Megszomorodott szívvel tudatjuk az E. H. kedves olvasóit, hogy gyülekezetünk egyik alapító tagját, idb. Orbán Józsefet, szeptemb. 22-én, az Ur, — hosszú betegeskedése után, — hazahívta a jobb otthonba, ahol már nincs sem fájdalom, sem könnyhullatás.

Orbán tv. Magyarországon, Szabolcs megye, Tizsaszentmárton községben született 1882-ben. Még kora ifjúságában jött Amerikába s Carteret városában telepedett le és azóta állandó lakosa volt városunknak, ahol nagy ismeretségre tett szert a magyarok között. Mindenki csak a jóról, csendességéről, szorgalmáról és igazi keresztyénységéről ismerte.

Orbán tv. még 1917-ben adta át szívet az Urnak s miután szolgálatába állt; igazi, hű tanítványa volt az Urnak. Nemcsak látta az Urat, mint sok keresztyén, hanem teljes szívvel, lélekkel állt az Ur mellett, úgy életével, mint munkásságával. Hosszu éveken át, mint fiatal hívő, feleségével együtt, uttörő volt városunkban, lakását is átalakította, sok éven át, imaház, ahol sok esetben, neki kellett Isten igéjét szolgálni, a megjelentek előtt. Fáradhatatlan munkásságát, hűségét, kitartását, Istenbe vetett bizalmát és hitét, dicső eredmény koronázta, mivel ez a kis mustármag, szép gyülekezetté lett. Testvérünk mindezeket látva, így szólt: Mostmár nyugodtan, boldogan hagyom itt a gyülekezetet, az Isten népét, az én népemet, mert látom munkásságom és imám gyümölcseit.

Temetése nagy részvét mellett ment végbe. Több helyről jöttek el lelki testvérei, rokonai, jóbarátai, szomszédai, — hogy még egyszer, utoljára megláthassák és végtisztességgel adózzanak emlékének.

A gyászistentisztelet pont d. u. 2-órákor vette kezdetét templomunkban, ahol annyi nép, jóbarát, lelki testvére jött össze, hogy nem is lehetett helyet adni mindegyiknek. A gyászistentisztelete alatt a következő lelkészek segédkeztek: Rev. Major Mihály imádkozott; Rev. Tatter Vilmos angolnyelven szólt a gyászolókhöz; Rev. Kinda Sándor magyarnyeiven hirdette az igét, míg Rev. Révész László, a gyülekezet pásztor, magyarnyelven bucsúztatta el feleségétől és gyermekeitől, akik névszerint, a következők: Irén, férjezett Medvik Istvánné; Helén, férjezett Macalik Edwardné; János és neje; Józseftől és feleségétől és Géza fiától, akik mindketten távol, a Csendesocéánon teljesítik katonai szolgálatot, aztán Betty, Mariska, Róza és Ruthy hajdon leányaitól, lelki testvéreitől, rokonaitól.

A temetőben Rev. Major Mihály prédikátor szólt mélyrehatóan arról, hogy legyen reménységünk, Isten ígéjében azokról, akik elaludtak. Majd Rev. Révész László imádkozott és aztán a "Közelebb Hozzad, Uram . . ." énekkel átadtuk testvérünket az örök édesanyának.

Az Ur vigasztalja, bátorítsa a visszamaradt özvegyet és árvákat abban a reményben, hogy egyszer lesz viszontlátás.

(Egy résztvevő.)

CLEVELAND, OHIO.
EGYESÜLT EGYHÁZ.

A MULT HÓ 14-én, vasárnap délnél, az Ur gazdag áldásainak örvendtünk, amikor templomunk gyönyörű, tágas ebédlő termének dusan megterített asztalai köré, együttes gyülekezeti ebédhez ültünk. Az ebédet jótékony célra rendeztük. Nőegyletünk egy kétszemélyes menházi szoba berendezését vállalta, ami \$250.00 (kétszázötven dollárba) kerül. Ez az összeg, — hála az Urnak, — be is jött. Az ebéd kitűnő volt.

Király Benjámin tv. adományozott egy hizlalt fiatal marhát, mit nőegyletünk, — Papp Lajosné és öz. Joó Lajosné elnökök irányítása mellett, — nagyszerűen elkészített. A főszakács azonban, ez alkalommal, nem nő volt, hanem egy rendkívül ügyes, fiatal, kiszolgált katonai testvérünk, ifj. Papp Lajos, aki mindnyájunk elismerését megnyerte.

Kedves leányaink és fiatalasszonyaink végezték a terítést és felszolgálást, akik szintén dicséretet érdemelnek. Mindenkinek a fáradozását és áldozathozatalát értékeljük. Az Ur jutalmazza meg mindazokat, akik az Ő országa építéséért, bármit is áldoznak és tesznek.

Lelki javakkal is bőségesen megáldott az Ur azon a napon, amennyiben Revák István vendégpredikátor tv. hirdette az evangéliumot részükre, nagy lelki erővel, magyarul és Bauserman Keith tv. szolgált angolul. A lélekemelő istentiszteletet dr. Buday-Gruber Károly helybeli lelkipásztor tv. vezette. Revák István préd.

tv. a West-sidei gyülekezetnek is nagy örömet szerzett, mert az ottani testvériség részére délután hirdette le'kesen az igét.

Sajnálattal közöljük, hogy Dauda Vilmos préd. tv.-ünk még mindig gyengélkedik és nem szolgálhat a gyülekezetben. Mindnyájunknak végtelenül hiányzik s állandóan imádkozunk érte, hogy az Ur emelje fel és erősítse meg őt újból, mielőbb, hogy végezhesse tovább a nagy munkát körünkben, Gruber tv.-rel együtt.

Több drága testvérünk elhunytáról szintén fájó szívvel teszünk jelentést. Összesen hatan távoztak az örökkévalóságba ebben az évben már közülünk. Négy testvér helyből és két katona ifjunk a szolgálatból. Katonaifjaink: Fazekas Ferenc és Joó Imre Mihály, mindketten Európában vesztették az életüket. Helyből: Boros Károlyné, Agárdy Pálné, Jurkuta Tivadar és Király Benjáminné tv.-eink mentek el ebben az évben egymás után. Az a boldogító tudat azonban megvigasztal mindnyájunkat, hogy megboldogultjaink "az Urban haltak meg." (G. K.)

GARFIELD, N. J.

PRÉDIKÁTOR FOGADTATÁS. — A gyülekezetek nagy napja volt szept. 29-én, amidőn Rev. Stumpf Lajos prédikátort, nyolchónapi szolgálata után, hivatalosan fogadták és beigtatták.

Már hetekkel az ünnepség e'ött, minden keleti gyülekezet meg lett hiva erre a nagyszabású ünnepélyre. Meg is volt az eredmény, mert egy kivételével, valamennyi képviseltette magát.

Az ünnepi vacsorán Rev. Major Mihály volt a megbízott vendégfogadó mester, aki vezette az ünnepi programot. A kétszeres terítés ezt azonban megszakította, de aztán, a rendes ünnepi istentisztelet keretei között folytatódott a templomban. Rev. Stumpf Árpád vo't az első, aki üdvözölte Lajos fivérét. Őt követték: Rev. Kinda és Révész prédikátorok. A szentigéket olvasta Kinda prédikátor; imát mondott Rev. Kovács bethlehemi prédikátor. Az alkalmi igéket Rev. Tatter Vilmos hirdette.

Az angolokat képviselték: dr. H. O. Wyatt Newark. N. J.; Rev. McBaimm és Rev. Henry lelkészek, kik kedves beszédekkel üdvözölték az új pásztorát és a gyülekezetet.

A gyülekezet és szervezői nevében, üdvözléseket mondtak: Szakács Ferenc a gyülekezet; Szakács Ferencné a Nőegyesület; Németh tv. a férfikör; Szakács Katalin a vas. iskola és Bogár Józsefné az ifjúság nevében.

Az amerikai magyar baptista prédikatori kar nevében Rev. Major szólt fel, aki tolmácsolta mindannyiuk örömét és az Ur áldását kérte bajtársunk munkájára. A kar- és közönségeket Wm. Kook tv. vezette hozzáértéssel.

Rev. Stumpf Dániel, édesapja fogadta-

tásának ünnepén, szép szólóénekekkel gazdagította a programot. Az áldásos ünnepi istentisztelet, — amit Rev. Gazsi István vezetett, dr. Taylor W. T. imájával záródott.

Kívánjuk Istennek gazdag áldását az Ur szolgájára és gyülekezetére.

KINDA Sándor.

BRIDGEPORT, CONN.

TEMETÉS. — Nagy részvétellel temetünk el Dudics Pálné nővérünket okt. 13-án, áldásos életének 63-ik esztendejében, melyből 26 évet az Ur szolgálatában töltött. Nővérünk hűséges látogatója volt az Ur házában és a maga egyszerűségében, minden lelki munkából kivette az ő részét, ami javára és e'őhaladására vált gyülekezeti életünknek. Hogy mindenki szerette és tisztelte, az is bizonyítja, hogy temetése alkalmával tágas templomunk megtelt gyászoló közönséggel, amely részvétét fejezte ki a megszorodott férj és gyermekeivel szemben. A szertartást gyülekezetünk pásztor, Stumpf Árpád tv. vezette.

Az elköltöztetett szerető férje, ki'enc gyermeke, 7 unokája és széleskörű rokonság gyászolja. A vigasztalásnak Istene adjon gyógyírt a megsebzett szívekre.

SIKERÜLT vacsora. — A gyülekezetünkben áldásosan munkálkodó fiatalasszonyok klubja okt. 21-én, vasárnap este, nagyszerűen sikerült vacsorát rendezett s a vacsorára olyan sokan jöttek el, hogy másodszor is meg kellett teríteni az asztalokat. A vacsorával kapcsolatosan, nagyszerű programot állítottak össze, ami nagy lelki élvezetet nyújtott a vendégeknek.

Bibliából olvasott, Szántó Józsefné; Bibliás magyarázatot tartott Stumpf Árpádné, mindenkinek öröme és épületére; alkalmi költeményt szavalt, Szántó Ferencné; szóló éneket énekel't Rif Jánosné és a Nőiénekkar sikeresen közreműködött. Ezeken kívül, még többen adtak elő szép dolgokat. Az előkészítésben a legnagyobb munkát a fiatalasszonyok vezetője, Tóth Pálné végezte. Itt, e helyen is köszönetet mondunk fáradozásáért.

Az együttlétet istentisztelettel végeztük, amelyen a gyülekezet pásztorát szolgált. Beszédében kiemelte az ÉLET KEZDÉST, JÉZUST. Minden áldásért Is tennek mondunk köszönetet. (S. Á.)

EAST 79th and GRAND SERVICE STATION

Tire — Battery — Sales & Service
Irja fel címünket és telefonszámunkat.
Keressen fel mielőbb, parancsoljon és mi örömmel állunk szolgálatára

TOMORY és KLIMEK
2749 East 79th St., — Cleveland, O.
Tel. ENdicott 9463

ELSŐ MAGYAR TEMETKEZŐ VÁLLALAT

FRAZON & YELENIK
519 Ontario St.—Buffalo, N.Y.

Frank J. FRAZON, Licensed Mgr.
Albert YELENIK, Unlicensed Assoc.

Gyász esetén hívja fel:
Riv. 1022

Impozáns temetések—Mésékelt árak

Szilárd, megbízható, előkelő, demokratikus, magyar betegsegélyező és életbiztosító társulat, amelyhez bizalommal fordulhat mindenki.

R Á K Ó C Z I SEGÉLYZŐ EGYLET

624 Bostwick Ave.
BRIDGEPORT, CONN.

BODNAR A. LAJOS

MAGYAR TEMETKEZÉSI INTÉZETE
készen áll éjjel és nappal a magyarság szolgálatára

3929 LORAIN AVE. Cleveland, O.
Telefon: MEIrose 3075-3076

Az amerikai magyarság között

AZ EGYETLEN

protestáns jellegű országos intézmény, amely törvényes tartalékkal rendelkező életbiztosítást nyújt tagjainak és őket betegségekben is részesíti.

AMERIKAI MAGYAR REFORMÁTUS EGYESÜLET

1726 Pennsylvania Ave., N. W.
WASHINGTON 6, D. C.

25 ezer tag, 2 millió dollár tartalék